

Η διαίσθηση στις σχέσεις μας

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Είναι κάποιες περιπτώσεις, στη σχέση μας με ανθρώπους, που παρατηρείται σύγχυση. Αισθάνεσαι πως δεν είναι αυτό που φαίνεται η αλήθεια, πως η συμπεριφορά δεν συμβαδίζει με τα αισθήματα. Δεν ξέρεις πώς θα συμπεριφερθείς και, βέβαια, δεν υπάρχει ανάπαυση.

Η σχιζοφρενική αυτή κατάσταση, όπου άλλα αισθανόμαστε κι άλλα εκφράζουμε, είναι ασθένεια. Ο άγιος, ως φυσιολογικός άνθρωπος είναι ο εαυτός του, γι' αυτό και κοντά του αισθάνεσαι ευρυχωρία κι όχι στεναχωρία. Γιατί και συ κοντά του είσαι ο εαυτός σου.

Η διαίσθηση που μας πληροφορεί ότι αυτό που φαίνεται ή λέγεται δεν είναι όλη η αλήθεια, πιο πολύ υπάρχει στην παιδική ψυχή και σε όσους μεγαλώνοντας διατηρούν την απλότητά της, σύμφωνα με αυτό που ο Κύριος μάς βεβαίωσε πως το παιδί σηματοδοτεί τη Βασιλεία του Θεού ως μη έχοντας δύο πρόσωπα.

Όσο απλό είναι να είμαστε αληθινοί, τόσο δύσκολο φαίνεται να πραγματοποιείται σ' ένα κόσμο που μαθαίνει στο ψέμα, που αρέσκεται στην υποκρισία, που «επιβιώνει» με το να γίνεται ό,τι θέλουν οι πολλοί. Σίγουρα η αλήθεια έχει κόστος και όσοι είναι αποφασισμένοι να το καταβάλουν μπορούν να χαίρονται τον εαυτό τους, τον κόσμο με τις ανθρώπινες σχέσεις, το Θεό που είναι κοινωνία προσώπων.

Θα νόμιζε κανείς ότι στον εκκλησιαστικό χώρο μπορεί να βρει άνετα και δυνατά την αληθινή ζωή που δεν έχει υποκρισία. Ξεχνάμε, όμως, ότι οι Φαρισαίοι, στους οποίους, μαζί με τους πλούσιους, ο Χριστός απηύθυνε τα φοβερά «ουαί», ήταν οι θρησκευόμενοι της εποχής του. Κι ακόμα, ότι η Εκκλησία ως νοσοκομείο έχει ασθενείς που το παλεύουν και θέλουν να θεραπευτούν από τις ποικίλες ασθένειες, μια από τις οποίες είναι ο Φαρισαϊσμός, δηλαδή η υποκρισία.

Το να θέλουμε να δείξουμε ένα διαφορετικό εαυτό απ' αυτόν που έχουμε, φανερώνει ανασφάλεια, κενοδοξία, εσωτερική ανισορροπία, άγνοια του εαυτού μας και αταπείνωτο φρόνημα. Γι' αυτό και απουσιάζει η ειρήνη της καρδιάς, η ελπίδα, η χαρά και η ανάπαυση.

Βέβαια, το να δείχνουμε τον εαυτό μας όπως είναι δεν σημαίνει εξωτερίκευση της «μυστικής ζωής της ψυχής», εκείνων, δηλαδή, των βιωμάτων που καθορίζουν το βάθος του είναι μας και εξωτερικεύουμε σε συγκεκριμένα πρόσωπα που θέλουμε

όπως π.χ. τον πνευματικό, το φίλο, τον αδελφό, τον/την σύζυγο κ.ά.

Η υποκριτική συμπεριφορά έχει ανειλικρίνεια που όχι μόνο συγχύζει αλλά και ψυχραίνει τις σχέσεις. Διαισθάνεσαι πως κάτι κρύβει, πως κάτι δεν είναι όπως φαίνεται ή λέγεται, γι' αυτό και το χάσμα διευρύνεται.

Η διαίσθηση έχει το πλεονέκτημα να βλέπει ό,τι οι αισθήσεις κρύβουν. Η καθαρότητα της καρδιάς, η απουσία της καχυποψίας και της αντιπάθειας, θα καθαρίσουν το τοπίο της και θα μπορούμε να δούμε τα αθέατα. Η ανεκτικότητα, η κατανόηση της ασθένειας του άλλου, το αγκάλιασμα της αδυναμίας του, θα του ανοίξουν τον ορίζοντα της αλήθειας και αν θέλει θα την κάνει κτήμα του, αποκτώντας συγχρόνως τη χαμένη χαρά και πληρότητα που χαρίζουν εμπειρία θεανθρώπινης κοινωνίας.

www.isagiastriados.com

<https://bit.ly/3gnNyYE>